

Dragă mamă

Nicu Hăloiu

Dragă mamă

...

Dragă mamă, îți scriu din pușcărie,
Din pușcăria mare cât o țară,
În care visele se nasc să moară,
În care este multă murdărie!

...

Toți românii mamă-s prizonieri,
Puși în lanțuri de propriile vicii,
Sunt prizonierii propriei puteri,
Infectați de îngâmfare și capricii!

...

Dragă mamă, îți scriu din România,
Din drumul ei aflat spre eșafod,
Că-n România domnește nebunia,
Iar manea i-a devenit prohod!

...

Călăii o așteaptă cu capetele-n jos,
Acoperiți, să nu le vedem fața,
Ca s-o despoaie de tot ce-are frumos
Și fără milă-apoi să-i smulgă viața!

...

Dragă mamă, îți scriu că-mi amintesc
Cum îmi vorbeai de dragostea de țară,
Dar astăzi pe pământul românesc,
Orice vis e condamnat să moară!

...

Dragă mamă, îți scriu cât mai apuc
Din închisoarea asta fără gratii,
Condusă dragă mamă, de pramatii
Și-n care orice vis a devenit caduc

...

În țara asta, nimic nu se mai naște,
Poate câte-un copil, menit să fie sclav,
Dragă mamă, poporul e bolnav
Din ce știai, nimic n-ai recunoaște!

...

Dragă mamă, spune-i lui Dumnezeu,
Să se îndure de țara noastră veche,
Pe care a făcut-o a nu avea pereche
Și să ridice bezna de pe neamul meu!